

Николай Лилиев

Рушат се девствени
прегради...

Рушат се девствени прегради,
и плачат, плачат в своя сън
цветята на надежди млади,
забравени от бога вън.

Живота ми разсичат мълнии,
и бездни зеят в моя път.
Знам, твоята воля се изпълня,
и моите детски вери мрат
пред твоя зов, любов зловеща,
любов убила навсягда
утехата на всяка среща,
утехата на всяко да.

О дай ръка и пощади ме,
да не угасна без следа:
аз вярвам в твойто кобно име,
аз вярвам в твоята звезда.

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7758>]